

Σαν σήμερα...στην Εκκλησία

Εορτάζει ο **Δίκαιος Ιώβ**. Καταγόταν από τη χώρα Αυσίτιδα που βρισκόταν μεταξύ της Ιουδαίας και της Αραβίας. Παρά τα μυθώδη πλούτη του ήταν θεοσεβής, δίκαιος, ευθύς και άμεμπτος. Κατά παραχώρηση Θεού, για να τον δοκιμάσει, πειράσθηκε από τον σατανά και απώλεσε πλούτο και κάθε αγαπημένο του πρόσωπο, πλην της συζύγου του, αυτός δε ο ίδιος προσβλήθηκε από βαρύτερη μορφή λέπρας. Μετά επταετή υπομονή της υπεράνθρωπης αυτής δοκιμασίας, ο Θεός ανταμείβοντας τον Ιώβ, έδωσε σε αυτόν πάλι όλα τα απολεσθέντα αγαθά και τα προσφιλή του πρόσωπα. Έζησε, μετά τη δοκιμασία του, επί εκατόν σαράντα έτη και σε ηλικία διακοσίων σαράντα ετών, περί το 1650 π.Χ., κοιμήθηκε με ειρήνη αποτελώντας υπόδειγμα υπομονής και προσκαρτερίας. Οι άθλοι του περιγράφονται εκτενώς στο ομώνυμο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

6^ο Άρθρο: «Και ανελθόντα εις τους ουρανούς...»

6^α) Η Ανάληψη του Κυρίου (γενικά)

Η Ανάληψη του Κυρίου είναι ένα γεγονός που προφητεύεται ήδη από την Παλαιά Διαθήκη και επαληθεύεται βεβαίως στην Καινή. Ο Προφήτης Ιεζεκιήλ είδε όραμα (που περιγράφεται στο ομώνυμο βιβλίο της Π.Δ.). Κυρίως όμως το γεγονός, προφητεύεται στους Ψαλμούς, από τον Προφήτη Δαβίδ.

Αφηγήσεις για την Ανάληψη του Χριστού έχουμε στο κατά Μάρκον Ευαγγέλιο (6^ο,19), στο κατά Λουκάν (24^ο,50) και στις Πράξεις των Αποστόλων (1^ο,9).

Όταν λοιπόν ο Χριστός, τελείωσε όλο το έργο Του, λυτρώνοντας τους ανθρώπους από τις αμαρτίες, ανέβηκε πάλι στον ουρανό. Το γεγονός αυτό έγινε εμπρός στους μαθητές Του (στο όρος των Ελαιών) και σε αυτήν την ανάβασή Του προς τους ουρανούς, Του παραστέκονταν Άγγελοι.

Την σημαντικότητα αυτή εορτή, που θα αναλύσουμε στα επόμενα τεύχη μας, την εορτάζει η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, σαράντα μέρες μετά το Πάσχα, την **Πέμπτη** δηλαδή μετά την Κυριακή «του Τυφλού» και προ της Κυριακής «των Αγίων Πατέρων» και ακριβώς μία ημέρα μετά την απόδοση του Πάσχα (την τελευταία δηλ. ημέρα που ψάλλουμε το «Χριστός Ανέστη»).

Μήν ξεχάσω: Αύριο (7/5) στην Θ. Λειτουργία θα διαβαστεί το 5^ο κεφ. του Ευαγγ. Ιωάννη και οι στίχ. 1 – 15 (Κυριακή του Παραλύτου)